

Vyšší odborná škola,
Střední odborná škola a Střední odborné učiliště
Kopřivnice, příspěvková organizace

Střední odborná škola

MATURITNÍ PRÁCE

název práce

Obor:

Třída:

Školní rok:

jméno a příjmení autora

Formální stránka zpracování tématu praktické zkoušky z odborných předmětů

(Část týkající se grafického zpracování má charakter doporučení.)

1. Řazení úvodních listů práce

<i>Titulní list</i>	viz strana 1 tohoto textu. Je možná i vlastní úprava titulního listu se zachováním všech uvedených údajů.
<i>Prohlášení autora</i>	je umístěno v dolní části stránky: "Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval(a) samostatně a použil(a) jsem literárních pramenů a informací, které cituji a uvádím v seznamu použité literatury a zdrojů informací." Kopřivnice dne podpis
<i>Zadání práce</i>	zadání práce
<i>Anotace práce – není nutná</i>	Anotace má krátce shrnout obsah a účel práce a upozornit na nové poznatky a hlavní závěry. Je stručná (obvykle nepřesahuje 200 slov), psaná ve třetí osobě trpného rodu a obsahuje pouze běžné výrazy. Neměla by obsahovat matematické výrazy a odkazy na literaturu.
<i>Obsah práce</i>	Musí být úplný, včetně příloh. Členění: <ul style="list-style-type: none">– Seznam použitých značek a symbolů,– Text práce (včetně úvodu a závěru) vhodně rozdělený na jednotlivé kapitoly,– Poznámky a odkazy (pokud nejsou uvedeny pod čarou na příslušné straně textu),– Seznam použité literatury a zdrojů informací,– Seznam tabulek, grafů, příloh apod. V úvodu práce autor formuluje vlastní východiska, naznačuje obsah a rozsah řešeného problému, stručně hodnotí dosavadní odbornou literaturu a charakterizuje zvolený postup a metodu řešení. V hlavní části autor podrobně charakterizuje sledovanou problematiku, uvádí postup a výsledky vlastního pozorování či výzkumu, analyzuje je a hodnotí. Prezentuje též vlastní zkušenosti a navrhuje řešení problémů. V závěru autor shrnuje získané poznatky, navrhuje další postup či řešení, sebekriticky srovnává záměr a dosažené výsledky. Naznačuje též možnosti praktického uplatnění výsledků práce. Názvy kapitol se označují arabskými číslicemi. Jednotlivé kapitoly je možno podle povahy dále členit na číslované podkapitoly, odstavce, pododstavce apod. Na konci číselného označení kapitoly se nedělá tečka (6.3.1). Podrobnější informace jsou obsaženy v ČSN 01 6910 (duben 2007).

Úvodní listy se nečíslují, ale do celkového počtu pro číslování se počítají.

2. **Úprava textu**

Úprava práce se řídí ČSN 01 6910 Úprava písemností zpracovaných textovými editory (duben 2007). Práce musí být dobře čitelná, bez překlepů, psaná po jedné straně bílého hladkého papíru formátu A4 a text je oboustranně zarovnaný. Píše se v normalizované úpravě přizpůsobené pro písemné texty zpracované textovým editorem, tedy 30 - 35 řádků na stránku, 60 - 85 úhozů na řádek, včetně mezer (řádkování 1,5 a velikost písma 12). Minimální rozsah práce je 10 - 15 stránek vlastního textu (počítáno bez úvodních listů, poznámek, seznamů, příloh apod.).

Pro okraje stránek se dodržují jednotné vzdálenosti:

od horního okraje	25 mm,
od levého okraje	35 mm,
od pravého okraje	20 mm,
od dolního okraje	25 mm.

Počátky odstavců lze od okraje rukopisu 5 úhozů nebo 1 tabulátor odsadit, pod nadpisy kapitol, resp. podkapitol, se vytvoří mezera o velikosti 18 bodů. Za posledním řádkem kapitoly se vytvoří mezera o velikosti 30 bodů.

Hlavní kapitoly začínají na nové stránce. Tato úprava odpovídá řádkování 1,5. Jednotlivé kapitoly (případně jejich části) se číslovají arabskými číslicemi.

Jazyková stránka práce musí odpovídat současným jazykovým normám, tedy poslednímu vydání Pravidel českého pravopisu (1993). Hrubé pravopisné, gramatické či stylistické chyby snižují úroveň práce bez ohledu na její obsahovou stránku a mohou být důvodem k vrácení práce a jejímu přepracování.

3. **Seznam použitých značek a symbolů**

Tvoří první část textu po úvodních listech. Nepovažuje se za kapitolu, proto se neoznačuje arabskou číslicí, do obsahu se však uvádí. Značky a symboly v seznamu je třeba řadit abecedně. Velká a malá písmena mají stejnou řadící platnost; v případě výskytu obou typů písmene, má přednost při řazení malé písmeno před velkým. Vzhled seznamu je obvykle následující:

Značka nebo symbol, název fyzikální veličiny nebo vysvětlení významu **a jednotka v soustavě SI**. Např.: **F – síla, [F]=N**

4. **Poznámky a bibliografické odkazy**

Poznámky a bibliografické odkazy k textu mohou být psány buď pod čarou na konci příslušné strany textu, pak se píše hustším řádkováním, nebo na konci práce, ve zvláštním oddíle nadepsaném "Poznámky a odkazy", pak jsou psány stejným řádkováním jako ostatní text. Na poznámky i odkazy odkazujeme arabskými číslicemi nadsazenými nad text (... podle informací ¹⁾, které ...). Pokud jsou psány pod čarou, mohou být průběžně číslovány podle jednotlivých stran, pokud jsou zařazeny do oddílu "Poznámky a odkazy", číslováme průběžně v celém textu.

V poznámce může autor zaujmout stanovisko k vlastním i cizím tvrzením v textu, upozornit na další zdroje informací apod. Často jsou užívány obraty: *rovnej, viz, souhlasím s názorem, odlišné stanovisko zaujímá*.

Odkaz na použitou literaturu se uvádí zpravidla ve zkrácené formě: příjmení autora (není-li autor uveden, pak první slovo názvu práce), po čárce jméno iniciálami a uvedení roku vydání, např.: (CHRISTEN, D., 1993). Pokud je autor citován doslova, je třeba dát citovaný text do uvozovek a v bibliografickém odkazu uvést po roce vydání i číslo stránky, odkud citujeme. Např.: (CHRISTEN, D., 1993: s. 375).

Na použitou literaturu či jiný zdroj informací může také autor jednoduše odkázat přímo v textu číslem v hranatých závorkách (např. [3]), které odpovídá pořadovému číslu v "Seznamu použité literatury a zdrojů informací".

Etiku odborné práce je nutno dodržovat, a proto je třeba důsledně uvádět odkazy na použitou literaturu a další zdroje informací.

5. Číslování vztahů

Vztahy (případně vzorce) budou očíslovány (arabská čísla v kulatých závorkách) na pravém okraji stránky.

Příklad:

Jsou-li funkce

$$f_1(x), f_2(x), \dots, f_n(x) \quad (1)$$

integrovatelné v intervalu I a jsou-li k_1, k_2, \dots, k_n libovolné konstanty, je také funkce

$$f(x) = \sum_{i=1}^n k_i f_i(x) \quad (2)$$

integrovatelná v intervalu I.

6. Odkazy na obrázky, tabulky a rovnice

Odkazy na obrázky, tabulky a rovnice jsou v textu uvedeny zkratkou daného útvaru a jeho pořadovým číslem (obr. 4, tab. 7, rov. (2)).

7. Seznam použité literatury a zdrojů informací

Úplný, průběžně očíslovaný (pořadová čísla v hranatých závorkách) seznam použité literatury a zdrojů informací je zařazen na konci práce. Je rozdělen na seznam použitých literárních publikací (knihy, časopisy, sborníky, ...) a jiné zdroje informací (Internet, počítačová media CD, ...).

V seznamu použité literatury jsou nejčastěji užívané druhy citací:

Jednosvazkové dílo:

- příjmení a osobní jméno autora (autorů – oddělujeme čárkou) – velkými písmeny,
- název publikace - kurzívou,
- sestavovatel, editor, redaktor,
- pořadí vydání,
- místo vydání,
- nakladatel,
- rok vydání,
- počet stran.

Např.: [1] DUŠEK, V., MELOUN, M. *Učíme se WordPerfect*. 1. vydání. Praha: ELVIRA, 1993. 208 s.

Bibliografická citace článku v časopise:

- příjmení a osobní jméno autora (autorů),
- název článku,
- název časopisu,
- ročník (svazek),
- rok vydání,
- číslo,
- stránky.

Např.: [2] LOUGUÉT, F. *SCSI*. PC WORLD, 3, 1995, č. 1, s. 88 - 92

V dalších zdrojích informací je uveden přesný zdroj informací (přesná internetová adresa, název média s určením cesty a názvu souboru, ...).

Např.:

[4] <http://vorvan.sh.cvut.cz/salamander/cesky>

Encyklopedie Diderot: Všechno, co potřebujete vědět 1998 [CD-ROM]. Verze 2001. Praha: Diderot, 2000.

8. *Tabulky, grafy a obrázky*

Pokud jsou tabulky, grafy a obrázky menší než půl stránky, mohou být zařazeny do textu, pokud jsou větší, jsou zařazeny do příloh. V příloze musí mít vždy uvedený název a být očíslovány. Za číslem obrázku, tabulky a grafu se nepíše tečka.

9. *Vazba*

Práce se odevzdává svázaná ve dvou papírových verzích a v jedné verzi elektronické (nikoliv prezentace), včetně všech příloh. CD je v ochranném obalu.